

213.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 27 marca 1923 r.

w celu wykonania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 marca 1923 r. w przedmiocie zmian w postanowieniach o opodatkowaniu piwa na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Na mocy § 15 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 marca 1923 r. przedmiocie zmian w postanowieniach o opodatkowaniu piwa na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 32 poz. 210) zarządza się co następuje:

§ 1. Przedsiębiorstwa trudniące się sprzedażą piwa (hurtownicy i detaliczni sprzedawcy), tudzież zakłady i związki zajmujące się rozdziałem piwa dla swoich członków, wreszcie osoby, przechowujące piwo należące do powyższych przedsiębiorstw, zakładów, względnie związków, obowiązane są zgłosić w ciągu 3 dni zapasy w ilości przekraczającej 100 litrów piwa, pozostające w ich posiadaniu w dniu wejścia w życie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 marca 1923 r. celem dodatkowego opodatkowania, podając przytem miejsce swego zamieszkania względnie miejsce przechowania piwa. Zapas piwa przekraczający 100 litrów ulega dodatkowemu opodatkowaniu w całości, t. j. bez potrącenia rzeczonych ilości (100 litrów). Dodatkowy podatek wynosi 13.000 marek od hektolitra piwa.

Jeżeli zapas piwa znajduje się w dniu wejścia w życie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 marca 1923 r. w transporcie, obowiązek zgłoszenia ciąży na odbiorcy, a bieg trziedniowego terminu rozpoczyna się dlań w dniu następnym po dniu, w którym zapas piwa odebrano. Kontrola skarbowej przysługuje prawo sprawdzenia na miejscu, czy zgłoszone zapasy piwa są zgodne z rzeczywistością.

§ 2. Ten sam obowiązek zgłoszenia ciąży również na przedsiębiorcach browarów w b. zaborze rosyjskim i austriackim co do zapasów piwa i brzeczki piwnej, które znajdują się będą w ich wytwórniach i składach w dniu wejścia w życie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 marca 1923 r. Dodatkowa opłata dla browarów b. zaboru rosyjskiego, przerabiających rocznie do 32.76 ton (2.000 pudów) sło-
du na piwo wynosi od każdego hektolitra piwa względnie brzeczki po 10.840 mk., a dla browarów przerabiających rocznie ponad 32.76 ton (2.000 pudów) sło-
du po 13.000 marek. Browary w b. zaborze austriackim opłacają tytułem dodatkowego podatku od takich zapasów różnicę między opłatą uiszczoną już poprzednio, a opłatą przypadającą na podstawie § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 marca 1923 r.

§ 3. Zgłoszenie wnosi się w trzech egzemplarzach, a to:

- a) w b. dzielnicy rosyjskiej do właściwego urzędu akcyz i monopolów względnie poza siedzibą tych urzędów do właściwego inspektora kontroli skarbowej,

- b) w b. dzielnicy austriackiej do właściwego oddziału kontroli skarbowej,

- c) w b. dzielnicy pruskiej do właściwego urzędu skarbowego.

Jeden egzemplarz zgłoszenia zwraca się posiadaczowi zapasu piwa po zaopatrzeniu potwierdzeniem odbioru ze wskazaniem kasy skarbowej, w której dodatkowy podatek ma być uiszczony, drugi egzemplarz przesyła się kasie skarbowej, a trzeci przedstawia się władzy skarbowej II instancji po uwidocznieniu nim przypadającej dopłaty.

§ 4. Wpłacone kwoty zarachowują kasy skarbowe, jako dodatkowy podatek od piwa.

§ 5. Podatek od piwa może być przez izbę skarbową pokredytowany najwyżej na 3 miesiące z zastrzeżeniem opłacenia 12% odsetek w stosunku rocznym.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

214.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 27 marca 1923 r.

w przedmiocie wykonania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 marca 1923 r. o podwyższeniu podatku spożywczego od cukru na obszarze Rzeczypospolitej.

Na mocy § 7 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 marca 1923 r. o podwyższeniu podatku spożywczego od cukru na obszarze Rzeczypospolitej (Dz. U. R. P. № 32, poz. 211) zarządza się co następuje:

§ 1. Dodatkowemu podatkowi spożywczemu w kwocie 90.000 mk. (dziewięćdziesiąt tysięcy marek) od 100 kg. podlega wszelki cukier buraczany względnie trzcinowy w stanie naturalnym, jak i przerobiony na t. zw. przetwory cukrowe t. j. cukierki, karmelki, czekoladę, miód sztuczny, marmeladę, likiery.

§ 2. Zawartość cukru w przetworach cukrowych ze względu na dodatkowy podatek spożywczy przyjmuje się:

- a) w miodzie sztucznym na 70%,
- b) w cukierkach nienadziwanych i karmelkach na 60%,
- c) w marmeladzie, czekoladzie i cukierkach nadziwanych na 40%,
- d) w likierach na 25% wagi netto przetworów.

§ 3. Kto zatem posiada w chwili ogłoszenia rozporządzenia Rady Ministrów z 26 marca 1923 r. o podwyższeniu podatku spożywczego od cukru zapas cukru wynoszący 100 kg. lub więcej przechowany poza magazynami fabryk cukru, obowiązany jest

zgłosić go w ciągu 5 dni po dniu ogłoszenia wspomnianego rozporządzenia:

- a) na obszarze b. zaboru austriackiego w najbliższym oddziale kontroli skarbowej,
- b) na obszarze b. zaboru rosyjskiego u inspektora kontroli skarbowej, wreszcie
- c) na obszarze b. zaboru pruskiego kontroli skarbowej w sposób podany w § 6 niniejszego rozporządzenia.

§ 4. Zgłoszeniu i dodatkowemu opodatkowaniu podlega cały posiadany zapas cukru (§ 1), a nie tylko nadwyżka ponad 100 kg.

§ 5. Przesyłki cukru (§ 1), znajdujące się w chwili ogłoszenia rozporządzenia Rady Ministrów z 26 marca 1923 r. w transporcie, ma odbiorca w ciągu 5 dni po nadejściu do miejsca przeznaczenia zgłosić celem dodatkowego opodatkowania kontroli skarbowej wymienionej w § 3.

§ 6. Zgłoszenie należy wносить w 3 równobrzmiących egzemplarzach, podając w niem:

- a) wagę (netto) cukru podlegającego podatkowi w kilogramach,
- b) gatunek zgłoszonego cukru t. j. czy to cukier w stanie naturalnym, czy też w przetworach cukrowych i w jakich,
- c) dokładne miejsce przechowania zgłoszonego cukru,
- d) imię, nazwisko i miejsce zamieszkania posiadacza cukru.

§ 7. Kontrola skarbową przyjmuje wniesione zgłoszenie, wciąga je do założonego na ten cel zapisu, oblicza przypadający dodatkowy podatek od złożonego zapasu, wypisuje na wszystkich 3 egzemplarzach № bieżący zapisu, dzień i miesiąc zgłoszenia zapasu cukru, kwotę przypadającego dodatkowego podatku spożywczego, wreszcie kasę skarbową, w której tenże podatek ma być wpłacony, poczem zwraca 1 egzemplarz zgłaszającemu zapas, drugi

egzemplarz przesyła właściwej kasie skarbowej, a trzeci przedkłada do 8 dni po zamknięciu zapisu w drodze służbowej przełożonemu urzędowi akcyz i monopolów (dyrekcji okręgu skarbowego) po uwidocznieniu na nim dokładnej daty i kwoty zapłaconego podatku celem przedłożenia go izbie skarbowej.

§ 8. Kontrola skarbową przyjmującą zgłoszenie ma prawo sprawdzić na miejscu, czy szczegóły podane w oznajmieniu zgodne są z prawdą.

§ 9. Przypadający od zapasów dodatkowy podatek spożywczy ma być wpłacony bezpośrednio do właściwej kasy skarbowej w ciągu 8 dni od dnia ogłoszenia rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 26 marca 1923 r. lub też wpłacony za pośrednictwem Pocztowej Kasy Oszczędności na rachunek tejże kasy w tym samym terminie.

Niezapłacony w powyższym terminie dodatkowy podatek spożywczy od cukru należy ściągnąć w drodze przymusowej w sposób przepisany dla podatków bezpośrednich i to wraz z kosztami i odsetkami zwłoki od dnia płatności.

§ 10. Urzędy akcyz i monopolów skarbowych (dyrekcja okręgu skarbowego) uprawnione są do odroczenia na przeciąg 2 miesięcy zapłaty dodatkowego podatku spożywczego od zgłoszonych zapasów cukru w razie okoliczności wyjątkowo na uwzględnienie zasługujących; w tym wypadku jednak zapasy cukru muszą być wzięte pod zamknięcie urzędowe aż do chwili zapłacenia podatku.

§ 11. Kasy skarbowe obowiązane są pobrać dodatkowy podatek od zapasów cukru i zarachować go na dobro Ministerstwa Skarbu dział VI § 2 poz. 5.

§ 12. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

Warszawa. Tłoczono w Drukarni Państwowej z polecenia Ministra Sprawiedliwości.

20678 P

Konto czekowe Pocztowej Kasy Oszczędności № 30130.

OD REDAKCJI. Stale wzrastające ceny papieru, robocizny i innych kosztów, związanych z wydawnictwem Dz. Ustaw, zmuszają Redakcję do podwyższenia ceny za prenumeratę, która w II kwartale r. b. wynosić będzie 60.000 mk. z ewentualną dopłatą w razie powiększenia się kosztów wydawnictwa.

Prenumerata za Dz. Urzędowy Ministerstwa Sprawiedliwości w II kwartale wynosić będzie 8.000 mk.

W celu uniknięcia przerwy w wysyłaniu Dz. Ustaw pp. prenumeratorzy proszeni są o wpłacenie prenumeraty do dnia 1 kwietnia r. b.

Ze względu na znaczne koszty, związane z wydaniem skorowidza do Dziennika Ustaw za r. 1922 pp. prenumeratorzy, którzy pragną otrzymać skorowidz, proszeni są o wpłacenie sumy 2.000 mk. do Administracji Dziennika Ustaw lub na konto P. K. O. № 30.130. Pp. Prenumeratorom, którzy wpłacą powyższą sumę, skorowidz będzie wysłany natychmiast.

Redakcja zawiadamia, że w roku zeszłym wydano 116 numerów Dz. Ustaw.

Przy nadsyłaniu należności do Administracji Dziennika Ustaw i Dziennika Urzędowego Ministerstwa Sprawiedliwości za prenumeratę Dz. Ust. i Dz. Urzęd. Min. Spraw., obwieszczenia publiczne, lub za inne wydawnictwa należy bezwarunkowo wskazywać szczegółowo na odcinkach przekazów pocztowych i czekowych imię i nazwisko nadawcy, oraz tytuł należności. Bez wskazania bowiem powyższych danych, kwota przesłana nie może być zarachowana na właściwe konto.